

Motion till riksdagen 2005/06:So438

av **Birgitta Carlsson och Annika Qarlsso**n (c)

Barn- och ungdomspsykiatrins resurser

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att tillföra mer resurser så att patientköerna inom barn- och ungdomspsykiatrin kan undanröjas.

Motivering

Antalet barn och ungdomar som söker hjälp vid landets barn- och ungdomspsykiatriska mottagningar ökar för varje år. Väntetiden för att komma till en undersökning är alldeles för lång, detta är inte acceptabelt.

Barnpsykiatrikommitténs slutbetänkande visade på ett ökat behov av barnpsykiatriska åtgärder men trots detta har inte resurser tillförts detta område i tillräcklig omfattning. Det är mycket angeläget att förbättra tillgängligheten till barn- och ungdomspsykiatrin. Målet är att ingen ska behöva vänta på behandling i mer än tre månader, även denna tid upplevs av många som alldeles för lång när det handlar om barn som mår dåligt. I Socialdepartementets rapport *För ett barnvänligt samhälle* konstaterar departementet att "situationen på området generellt tycks vara bristfällig".

En statistisk kartläggning gjord av SCB och Barnombudsmannen, visar att barn- och ungdomspsykiatrin inte har fått de resurser som motsvaras av behoven hos barn och ungdomar. I en undersökning har Barnombudsmannen funnit att väntetiderna till barn- och ungdomspsykiatrin varierar i olika delar av landet och är i flera landsting oacceptabelt lång. Det råder dessutom olika köprinciper beroende på vilket sjukvårdsdistrikt man tillhör. Barnombudsmannen ser att fler barn söker för ångestsymtom och depression än tidigare och att allt fler flickor söker hjälp för depression, oro, ångest och ätstörning.

Väntetiderna till barn- och ungdomspsykiatrin resulterar i att Sverige inte kan anses tillhandahålla varje barn nödvändig sjuk- och hälsovård enligt artikel 24:2 (b). Sverige kan inte heller anses leva upp till barnets rätt till bästa

Fel! Okänt namn på

uppnåeliga hälsa utan åtskillnad enligt artikel 2 i barnkonventionen eller till det yttersta av tillgängliga resurser enligt artikel 4 i FN:s barnkonvention om barnets rättigheter.

Att som barn och ungdom få vänta lång tid för att få stöd och hjälp vid psykisk ohälsa är ohållbart. Möjligheten för barn och ungdomar att söka hjälp vid annat landsting är satt ur spel eftersom kösituationen är ansträngd vid så många BUP-mottagningar. Ett alternativ som står till buds för att få hjälp i öppenvård är att söka privatpraktiserande barnpsykologer och barnpsykoterapeuter, vilket i dag innebär en kostnad som inte alla barnfamiljer har möjlighet att klara av.

Stockholm den 1 oktober 2005

Birgitta Carlsson (c)

Annika Qarlsson (c)